

Stap in de verandering

LEA VAN DE WYNGAERT

Flux, de kameleon, nodigt kinderen en hun begeleiders

uit om mee op

ontdekkingsreis te gaan in

het kindermuseum in

Brussel. Het reisplan telt

zeven landingsplaatsen,

verspreid over drie

verdiepingen.

We zullen overrompeld

worden door leerrijke,

verrassende en leuke items.

“Door middel van aantrekkelijke en levendige tentoonstellingen rond aantrekkelijke thema's uit het dagelijkse leven, heeft het kindermuseum als doel kinderen de mogelijkheid te geven om zichzelf, zowel als de mensen uit hun omgeving, beter te leren kennen en de wereld rondom zich beter te begrijpen.” Deze doelstelling wordt bekrachtigd in het Chinese spreekwoord: “Ik hoor en vergeet; ik zie en herinner me; ik doe en begrijp.” Bij de uitbouw van de tentoonstelling “Stap in de verandering” werd de werkgroep van het museum geadviseerd door externe raadgevers en specialisten uit verschillende disciplines (ethnologen, psychologen, biologen, filosofen, historici, natuurkenners, kunstenaars,...)

Een ballonvaarster

Het is druk als wij op een druilerige zondagmiddag aan de luchtballon als kassa komen. Enkele kinderfeestjes en een jeugdbeweging bevolken reeds het museum. Om overbevolking te voorkomen meldt een bordje dat het maximum aantal bezoekers beperkt wordt tot 250. Een vriendelijke Franstalige ballonvaarster verwelkomt ons in duidelijk verstaanbaar Nederlands. Met de “paspoort-gids voor ouders en kinderen” beginnen we aan onze reis. Jassen worden weggehangen aan haakjes in het bos. Alles op kinderhoogte!

Opdracht rpx 3

Voordat we het ruimteschip langs een stijl ladder betreden, kunnen we onze schoenen ruilen voor witte pantoffels die in een grote koffer bewaard worden. In het ruimteschip zien we computers, en een glazen kast met alledaags materiaal dat waarschijnlijk onze samenleving aan buitenaardse wezens moet verduidelijken. Via een smal, kronkelig gangetje komen we in een onderwaterachtige wereld. Hier kunnen kinderen de omgeving voortdurend veranderen. De waterplant bevat voorwerpen in verschillende materialen die van plaats verwisseld kunnen worden. Aan het plafond hangen rijen touwen, uitnodigend voor slinger- en verstopspelletjes. Jules (7j) en Ona (5j) doen spontaan hun schoenen uit om op een indrukwekkend bouwwerk te klimmen dat opgetrokken is uit grote schelpvormige volumes. In het centrum leggen ze zich neer op zachte kussens en kijken naar een soort enorme aardappelen die aan het plafond hangen. Dan is er nog een spiegelhoek waar je jezelf in veelvoud tegenkomt.

Landing in Polen

De kinderen willen langer spelen en genieten maar we moeten verder want de bezoektijd is beperkt en de trein naar Polen staat te wachten. Het authentieke treinstel biedt plaats aan een tiental personen. Er hangt een kaart waarop de reisroute uitgetekend werd. We schuiven het gordijn met de geschilderde treindeur opzij en stappen binnen in een Poolse winkel en een Pools klaslokaal. Alles is zo natuurgetrouw mogelijk weergegeven, behalve dan dat de kinderen op de schoolbanken en achter de winkeltoeg Frans spreken. Vervolgens komen we door een kralengordijn in een gezellige Poolse huiskeuken waar kinderen onder begeleiding aan het koken zijn. Aan de muur hangen familiefoto's. Ona en Jules wilden zich niet inschrijven voor de kookkursus dus gaan we naar de eerste verdieping. De cafetaria hier is niet echt gezellig.

© Kindermuseum

Landing in de natuur

Tijd voor een plaspauze in de propere, kleurrijke toiletten. Met behulp van verschillende didactische materialen en technieken leren we een heleboel over de natuur. De gebruikte materialen zijn stevig en mooi afgewerkt! Door tekstballonnen bij de juiste honden te hangen, zien we dat deze zich uitdrukken met geluiden, mimiek of houdingen. Bladsoorten als puzzelstukken passen in de juiste boom. Kleurrijke vissen zwemmen in hun aquarium en de leefruimte van de cavia's is zo gemaakt dat de kinderen er via een tunnel onderdoor kunnen kruipen. Wat er met het pick-nickafval van de familie gebeurt na 1 week, 1 maand, 1 jaar en 10 jaar, zien we in verschillende bakken. Natuurlijke selectie wordt verduidelijkt met witte en zwarte magnetische vinders op witte en zwarte bomen. Met handschoenvogels pak je dan de opvallende vinders van het bord. In een aanpalende kamer wordt vlijtig geknutseld.

Landing in de evolutie

Rode lichten gaan aan als we door de deur van de tijdmachine gaan. We surfen doorheen de tijd en herleggen de weg van het schrift. De bakjes die hiervoor bedoeld zijn worden door de aanwezige bezoektjes niet gebruikt. Waarschijnlijk komt veel van dit materiaal meer tot zijn recht tijdens een klasbezoek, als het in een opdracht verwerkt zit. Nu is er te druk. Langs twee met landschap beschilderde wanden staan zeven kinderen, poppen welteverstaan, met naam en geboortenaam opgesteld. Thor, geboren in 12.350 v.Chr., is de oudste en Emilie werd als jongste in 1918 geboren. Ze dragen allen de kleding uit hun tijd en we zien ook op welke manier ze aan water geraakten: pomp, put, hevelsysteem uit de rivier. De volgende kamer verbeeldt een steppe-landschap. Een bizon lijkt achteromkijkend in de muur te verdwijnen, zijn geschilderde soortgenoten achterna. In het atelier van de toekomst boetsen kinderen een dier uit de toekomst en tekenen ze hoe onze betovergrootouders zich het jaar 2000 voorgesteld zouden hebben.

Landing in het toverbos

We zijn nu op de derde verdieping. Achter de deur van het theateratelier, waarvoor ingeschreven kan worden, bevindt zich het fluweelrode theater. Een Bourla op kinderformaat waar je verwacht dat elk moment de twee kritische figuren van de Muppetshow uit hun loge kunnen opduiken.

De volgende kamer is omgetoverd tot een bos met een oude eik, het decor voor het vertellen van sprookjes. Grote en kleine kinderen zitten op boomstronken te luisteren naar een verhaal waarvan het verloop bepaald wordt door een volgorde van houten prenten waarop de personages, het onverwachte, de afloop en het doel vermeld en getekend staan. Dit alles wordt op de daarvoor bestemde plaatsen in een reusachtig boek gepuzzeld. De aanwezige kinderen lijken erg geboeid. Spijtig genoeg wordt er alleen Frans gesproken zodat we door de holle boom kruipen op zoek naar nieuwe uitdagingen die we vinden in de blauwe kamer die we via de open haard betreden.

Hier is bijna niets wat het lijkt. De ene deur bedekt verschillende spiegels. Een andere, met drie sloten, verbergt nog twee kleinere wordende deuren en luiken waarachter een klein ventje achter glas staat te kijken. Langs een wenteltrap kan je in het hemelbed klimmen, door een luikje in de grond (!) de sterrenhemel bewonderen, door een raam naar de volle maan kijken. Schuif je het gordijn open dan kom je in de controlekamer van een duikboot waar steevast het van films bekende "ping" weerklinkt.

Landing bij de familie Vandermus

Deze tweetalige houten ouders en drie kinderen kijken weerloos toe hoe bezoekers hen hobby's, eigenschappen en emoties toekennen.

Al fietsend zet Jules een systeem met tandwielen in werking zodat de seizoenen voorbijdraaien.

Als je samenwerkt kan je hier zelfs de tijd manipuleren. Jules zorgt voor de aandrijving van de grote wijzer van een klok met de voet van een oude naaimachine, terwijl Ona de kleine wijzer voortstuwt door aan een wiel te draaien.

© Kindermuseum

Landing in de groei

Hier worden de verschillen in ontwikkeling van 1 tot 13 jaar van drie kinderen voorgesteld. We zien op welke leeftijd ze op twee wielen fietsen, hun eerste tand verliezen, zwemmen, enz. Ernaast hangt een spiegel waar je je eigen ontwikkeling kan overlopen. "Elkeen groeit volgens zijn eigen ritme" is de boodschap die hier geschreven staat. Verder zien we nog hand- en voetafdrukken van klein naar groot waarnaast je je eigen afdruk in een gelvorm kan maken ter vergelijking.

Terugblik

Ons bezoek aan het kindermuseum was boeiend en leerrijk. Voor verschillende activiteiten moet vooraf ingeschreven worden, maar als je alles wil doen is de bezoektijd te kort. Het is dus aan te raden eerst het hele museum te doorlopen om een keuze te maken en een plaats te reserveren. Tijdens ons bezoek werd de blauwe kamer bijna afgebroken door enkele lawaaiige kinderen, waar waren hun begeleiders?

De voertaal in Brussel is duidelijk nog Frans, zodat Jules en Ona als bijna enige Nederlandstalige aanwezigen niet echt aangesproken waren om iets mee te doen. De dame in de luchtballon verzekerde ons ervan dat de begeleiders echt wel Nederlands spreken.

PRAKTISCH

KINDERMUSEUM

Burgemeesterstraat 15
1050 Elsene – Brussel
02/640.01.07
childrenmuseum.brussels@skynet.be
www.kindermuseum.be

de Warande

TENTOONSTELLING

van 28 februari tot en met 23 maart 2003

VAAST COLSON

een totale transformatie van de expositieruimte

Vrije toegang van di. tot za. van 14 tot 18 u.,
zo. van 10 tot 12 en van 14 tot 18 u.
gesloten op maandag.
een bezoek op afspraak is mogelijk.

de Warande, Warandestraat 42, B-2300 Turnhout
tel. 0032 (14) 41 94 94, fax 0032 (14) 42 0821
e-mail tentoon@warande.be, www.warande.be

